

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอผลการวิจัยเรื่องกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็นลำดับขั้น ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาวิจัย มีสัญลักษณ์ดังนี้

μ	แทน	ค่าเฉลี่ย
σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบ F- Distribution (ANOVA : One-way Analysis of Variance)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง (Mean-Squares)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
p	แทน	นัยสำคัญทางสถิติ

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว โดยนำเสนอในรูปตารางวิเคราะห์การหาค่าสถิติพื้นฐาน ร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติการของผู้ประกอบการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยนำเสนอในรูปตารางวิเคราะห์

การหาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ตอนที่ 3 การทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติการของผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (F -Test : One-way Analysis of Variance)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ผู้วิจัยได้นำสภาพทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม นั่นคือ สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด มาทำการคำนวณโดยใช้สถิติพื้นฐาน ร้อยละ โดยข้อมูลที่ี้ได้สามารถจำแนกได้ตามรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละสภาพทั่วไปของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดของโรงสี		
1.1 ขนาดเล็ก (กำลังการผลิตไม่เกิน 18 ตันข้าวเปลือกต่อวัน)	15	48.39
1.2 ขนาดกลาง (กำลังการผลิต 18-30 ตันข้าวเปลือกต่อวัน)	11	35.48
1.3 ขนาดใหญ่ (กำลังการผลิตมากกว่า 30 ตันข้าวเปลือกต่อวัน)	5	16.13
รวม	31	100.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ประกอบการของรัฐกิจโรงสีข้าว	จำนวน	ร้อยละ
2. ทุนจดทะเบียน		
2.1 น้อยกว่า 1.8 ล้านบาท	12	38.71
2.2 1.8 – 3 ล้านบาท	13	41.94
2.3 มากกว่า 3 ล้านบาท	6	19.35
รวม	31	100.00
3. ระยะเวลาที่ประกอบกิจการโรงสีข้าว		
3.1 น้อยกว่า 5 ปี	8	25.81
3.2 5 – 10 ปี	8	25.81
3.3 11 – 20 ปี	9	29.03
3.4 มากกว่า 20 ปี	6	19.35
รวม	31	100.00
4. ที่มาของแหล่งวัตถุดิบ (ข้าวเปลือก)		
4.1 เขตจังหวัดร้อยเอ็ด	15	48.39
4.2 เขตจังหวัดกาฬสินธุ์	6	19.35
4.3 เขตจังหวัดมหาสารคาม	4	12.90
4.4 เขตจังหวัดขอนแก่น	3	9.68
4.5 เขตภาคอีสานตอนล่าง	3	9.68
รวม	31	100.00
5. ประเภทกิจการ		
5.1 กิจการเจ้าของคนเดียว	6	19.35
5.2 ห้างหุ้นส่วนจำกัด	7	22.58
5.3 บริษัทจำกัด	11	35.48
5.4 บริษัทมหาชน	4	12.90
5.5 สหกรณ์	3	9.68
รวม	31	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนใหญ่มีขนาดของโรงสีขนาดเล็ก (กำลังการผลิตไม่เกิน 18 ตันข้าวเปลือกต่อวัน) จำนวน 15 คน (ร้อยละ 48.39) รองลงมา มีขนาดกลาง (กำลังการผลิต 18-30 ตันข้าวเปลือกต่อวัน) จำนวน 11 คน (ร้อยละ 35.48) และขนาดใหญ่ (กำลังการผลิตมากกว่า 30 ตันข้าวเปลือกต่อวัน) จำนวน 5 คน (ร้อยละ 16.13) ตามลำดับ มีทุนจดทะเบียน 1.8 – 3 ล้านบาท มากที่สุด จำนวน 13 คน (ร้อยละ 41.94) รองลงมา คือ ทุนจดทะเบียน น้อยกว่า 1.8 ล้านบาท จำนวน 12 คน (ร้อยละ 38.71) และทุนจดทะเบียนมากกว่า 3 ล้านบาท จำนวน 6 คน (ร้อยละ 19.35) ตามลำดับ มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการโรงสีข้าว 11 – 20 ปี มากที่สุด จำนวน 9 คน (ร้อยละ 29.03) มากที่สุด รองลงมาคือ น้อยกว่า 5 ปี และ 5 – 10 ปี จำนวน 8 คน (ร้อยละ 25.81) และมากกว่า 20 ปี จำนวน 6 คน (ร้อยละ 19.35) ตามลำดับ โดยมีที่มาของแหล่งวัตถุดิบ (ข้าวเปลือก) จากเขตจังหวัดร้อยเอ็ดมากที่สุด จำนวน 15 คน (ร้อยละ 48.39) รองลงมาคือเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 19.35) เขตจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 คน (ร้อยละ 12.90) และเขตจังหวัดขอนแก่น รวมถึงภาคอีสานตอนล่าง น้อยที่สุด จำนวน 3 คน (ร้อยละ 9.68) ตามลำดับ มีประเภทของกิจการในลักษณะบริษัทจำกัดมากที่สุด จำนวน 11 คน (ร้อยละ 35.48) รองลงมา คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 7 คน (ร้อยละ 22.58) กิจการเจ้าของคนเดียว จำนวน 6 คน (ร้อยละ 19.35) บริษัทมหาชน จำนวน 4 คน (ร้อยละ 12.90) และสหกรณ์ จำนวน 3 คน (ร้อยละ 9.68) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติการของผู้ประกอบการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขต อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จากผู้ตอบแบบสอบถามมาคำนวณโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยข้อมูลที่ได้สามารถจำแนกระดับปฏิบัติการ โดยรวม เกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าว ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลระดับปฏิบัติการ โดยรวมเกี่ยวกับ
กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและ
รายด้าน

กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าว	μ	σ	ระดับการปฏิบัติการ
1. ด้านการวางแผน	4.02	0.94	มาก
2. ด้านการจัดองค์การ	4.18	0.87	มาก
3. ด้านการจัดหาคนเข้าทำงาน	4.20	0.87	มาก
4. ด้านการสั่งการ	4.08	0.95	มาก
5. ด้านการประสานงาน	4.08	0.93	มาก
6. ด้านการรายงาน	4.13	1.01	มาก
7. ด้านการงบประมาณ	3.93	0.90	มาก
เฉลี่ย	4.09	0.97	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว มีระดับการปฏิบัติการ โดยรวมเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.09$; $\sigma = 0.97$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ 3 อันดับ ดังนี้ ด้านการจัดหาคนเข้าทำงาน ($\mu = 4.20$; $\sigma = 0.87$) ด้านการจัดองค์การ ($\mu = 4.18$; $\sigma = 0.87$) และด้านการรายงาน ($\mu = 4.13$; $\sigma = 1.01$) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ในแต่ละด้านจะแสดงได้ดังตารางที่ 4 - 10

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวใน
เขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	μ	σ	ระดับปฏิบัติการ
1. มีการกำหนดนโยบายของกิจการเป็นลาย ลักษณ์อักษร	4.00	0.77	มาก
2. จัดทำแผนธุรกิจระยะสั้น	4.32	0.94	มาก
3. จัดทำแผนธุรกิจระยะยาว	4.26	0.89	มาก
4. แผนธุรกิจคำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	3.81	1.01	มาก
5. จัดทำแผนการดำเนินงานประจำปี	4.23	1.02	มาก
6. แผนธุรกิจที่วางไว้สามารถปรับใช้ได้ทั้ง ภาวะเศรษฐกิจรุ่งเรืองและถดถอย	4.03	0.95	มาก
7. มีการวางแผนการจัดการจัดกิจกรรมกีฬา ท่องเที่ยวสังสรรค์ให้พนักงาน	3.48	0.77	ปานกลาง
เฉลี่ย	4.02	0.94	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับ
กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการวางแผน อยู่ใน
ระดับมาก ($\mu=4.02$; $\sigma = 0.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ
และปานกลาง 1 ข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ 5 ลำดับ ดังนี้
จัดทำแผนธุรกิจระยะสั้น ($\mu=4.32$; $\sigma = 0.94$) จัดทำแผนธุรกิจระยะยาว ($\mu=4.26$; $\sigma =$
0.89) จัดทำแผนการดำเนินงานประจำปี ($\mu=4.23$; $\sigma = 1.02$) แผนธุรกิจที่วางไว้สามารถ
ปรับใช้ได้ทั้งภาวะเศรษฐกิจรุ่งเรืองและถดถอย ($\mu=4.03$; $\sigma = 0.95$) และมีการกำหนด
นโยบายของกิจการเป็นลายลักษณ์อักษร ($\mu = 4.00$; $\sigma = 0.77$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจ โรงสีข้าว
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการจัดองค์การ

ด้านการจัดองค์การ	μ	σ	ระดับปฏิบัติการ
1. กำหนดโครงสร้างการบริหารไว้ชัดเจน	4.23	0.84	มาก
2. มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามโครงสร้าง	4.00	0.82	มาก
3. มีการกำหนดลักษณะงานในแต่ละตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ	4.10	0.83	มาก
4. คณะกรรมการมีส่วนบริหารจัดการองค์การ	4.13	0.96	มาก
5. ออกแบบองค์การเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	4.32	0.87	มาก
6. มีการกำหนดสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน	4.29	0.90	มาก
เฉลี่ย	4.18	0.87	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ประกอบการของธุรกิจ โรงสีข้าว มีระดับปฏิบัติการ ด้านการจัดองค์การเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจ โรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.18$; $\sigma = 0.87$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ 5 ลำดับ ดังนี้ ออกแบบองค์การเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ($\mu=4.32$; $\sigma = 0.87$) การกำหนดสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน ($\mu=4.29$; $\sigma = 0.90$) กำหนดโครงสร้างการบริหารไว้ชัดเจน ($\mu=4.23$; $\sigma = 0.84$) คณะกรรมการมีส่วนบริหารจัดการองค์การ ($\mu=4.13$; $\sigma = 0.96$) และมีการกำหนดลักษณะงานในแต่ละตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ($\mu=4.10$; $\sigma = 0.83$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าว
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการจัดหาคนเข้าทำงาน

ด้านการจัดหาคนเข้าทำงาน	μ	σ	ระดับปฏิบัติการ
1. แสวงหาคนที่มีความรู้ความสามารถมาทำงาน	4.68	0.48	มากที่สุด
2. จัดคนที่มีความรู้ความสามารถความถนัดเหมาะสมกับงาน	4.58	0.56	มากที่สุด
3. มีการระดมสมองในการบริหารบุคคล	4.16	0.86	มาก
4. มีระบบการคัดคนเข้าทำงานที่มีประสิทธิภาพ	4.19	0.60	มาก
5. สนับสนุนให้บุคลากรอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	4.13	1.09	มาก
6. ส่งเสริมให้คนมีความสามารถก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	4.03	1.02	มาก
7. การจูงใจโดยการตอบสนองความต้องการของบุคคลด้วยตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน	4.10	0.98	มาก
8. การจูงใจโดยการตอบสนองความต้องการของบุคคล โดยไม่เป็นตัวเงิน	3.87	0.99	มาก
9. มีการเลื่อนตำแหน่งตามความสามารถ	4.03	0.84	มาก
เฉลี่ย	4.20	0.87	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว มีระดับปฏิบัติการ ด้านการจัดหาคนเข้าทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.20$; $\sigma = 0.87$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 7 ข้อ และมากที่สุด 2 ข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ 5 ลำดับ ดังนี้ แสวงหาคนที่มีความรู้ความสามารถมาทำงาน ($\mu=4.68$; $\sigma = 0.48$) จัดคนที่มีความรู้ความสามารถความถนัดเหมาะสมกับงาน ($\mu=4.58$; $\sigma = 0.56$) มีระบบการคัดคนเข้าทำงานที่มีประสิทธิภาพ ($\mu=4.19$; $\sigma = 0.60$) มีการระดมสมองในการบริหารบุคคล

($\mu=4.16$; $\sigma = 0.86$) และสนับสนุนให้บุคลากรอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ($\mu=4.13$; $\sigma = 1.09$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการสั่งการ

ด้านการสั่งการ	μ	σ	ระดับปฏิบัติการ
1. บริการจัดรูปแบบสายการบังคับบัญชา ชัดเจน	4.10	0.91	มาก
2. บริหารกิจการแบบบูรณาการ (CEO)	4.03	1.05	มาก
3. มีบุคคลทำการแทนท่านได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	4.13	0.99	มาก
4. บุคคลในองค์กรมีความศรัทธาและเชื่อมั่น ต่อผู้บริหาร	4.19	0.87	มาก
5. บุคคลในองค์กรเข้าใจการสั่งการเสมอ	3.97	0.98	มาก
เฉลี่ย	4.08	0.95	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว มีระดับปฏิบัติการ ด้านการสั่งการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.02$; $\sigma = 0.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ 5 ลำดับ ดังนี้ บุคคลในองค์กรมีความศรัทธาและเชื่อมั่นต่อผู้บริหาร ($\mu=4.19$; $\sigma = 0.87$) มีบุคคลทำการแทนท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\mu=4.13$; $\sigma = 0.99$) บริการจัดรูปแบบสายการบังคับบัญชาชัดเจน ($\mu=4.10$; $\sigma = 0.91$) บริหารกิจการแบบบูรณาการ (CEO) ($\mu=4.03$; $\sigma = 1.05$) และบุคคลในองค์กรเข้าใจการสั่งการเสมอ ($\mu=3.97$; $\sigma = 0.98$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการประสานงาน

ด้านการประสานงาน	μ	σ	ระดับปฏิบัติการ
1. หัวหน้าและพนักงานแต่ละฝ่ายทำงานร่วมกันได้ดี	4.26	0.86	มาก
2. การติดต่อสื่อสารในองค์กรเป็นแบบทางการ	3.74	1.03	มาก
3. การติดต่อสื่อสารในองค์กรแบบไม่เป็นทางการ	4.29	0.97	มาก
4. จัดประชุมพนักงานทุกระดับเพื่อรับฟังความคิดเห็น	4.06	0.81	มาก
5. ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและองค์กรต่างๆ	4.06	0.93	มาก
เฉลี่ย	4.08	0.93	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว มีระดับปฏิบัติการ ด้านการประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.08$; $\sigma = 0.93$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ 5 ลำดับ ดังนี้ การติดต่อสื่อสารในองค์กรแบบไม่เป็นทางการ ($\mu = 4.29$; $\sigma = 0.97$) หัวหน้าและพนักงานแต่ละฝ่ายทำงานร่วมกันได้ดี ($\mu = 4.26$; $\sigma = 0.86$) จัดประชุมพนักงานทุกระดับเพื่อรับฟังความคิดเห็น ($\mu = 4.06$; $\sigma = 0.81$) ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและองค์กรต่างๆ ($\mu = 4.06$; $\sigma = 0.93$) และการติดต่อสื่อสารในองค์กรเป็นแบบทางการ ($\mu = 3.74$; $\sigma = 1.03$) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวใน
เขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการรายงาน

ด้านการรายงาน	μ	σ	ระดับปฏิบัติการ
1. กำหนดให้มีการรายงานข้อมูลผลการดำเนินงานต่างๆ	4.26	0.77	มาก
2. ประเมินผลการดำเนินงานเปรียบเทียบกับแผนการดำเนินงาน	4.13	1.12	มาก
3. จัดให้มีระบบการควบคุมทรัพย์สินของกิจการ	4.32	0.87	มาก
4. มีระบบบัญชีที่ถูกต้อง	4.13	1.06	มาก
5. ระบบบัญชีมีความทันสมัย	4.23	1.02	มาก
6. ข้อมูลทางบัญชีเป็นปัจจุบัน	3.81	1.08	มาก
7. มีรายงานการซ่อมบำรุงอุปกรณ์โรงสี	4.06	1.09	มาก
เฉลี่ย	4.13	1.01	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว มีระดับปฏิบัติการ ด้านการรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.13$; $\sigma = 1.01$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ 5 ลำดับ ดังนี้ จัดให้มีระบบการควบคุมทรัพย์สินของกิจการ ($\mu=4.32$; $\sigma = 0.87$) กำหนดให้มีการรายงานข้อมูลผลการดำเนินงานต่างๆ ($\mu=4.26$; $\sigma = 0.77$) ระบบบัญชีมีความทันสมัย ($\mu=4.23$; $\sigma = 1.02$) ประเมินผลการดำเนินงานเปรียบเทียบกับแผนการดำเนินงาน ($\mu=4.13$; $\sigma = 1.12$) มีระบบบัญชีที่ถูกต้อง ($\mu=4.13$; $\sigma = 1.06$) และ มีรายงานการซ่อมบำรุงอุปกรณ์โรงสี ($\mu=4.06$; $\sigma = 1.09$) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจ โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการงบประมาณ

ด้านการงบประมาณ	μ	σ	ระดับปฏิบัติการ
1. มีแผนการใช้จ่ายเงินชัดเจน	3.97	0.95	มาก
2. จัดสรรงบประมาณเพื่อขยายกิจการ	3.84	0.86	มาก
3. จัดงบประมาณเพื่อทำการตลาดเชิงรุก	3.87	0.88	มาก
4. งบประมาณของกิจการมีความยืดหยุ่น	4.13	0.96	มาก
5. มีวินัยในการบริหารเงินงบประมาณของกิจการ	4.00	0.89	มาก
6. มีวินัยในการใช้จ่ายเงิน	3.77	0.88	มาก
เฉลี่ย	3.93	0.90	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงเรียน มีระดับปฏิบัติการ ด้านการงบประมาณเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจ โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.02$; $\sigma = 0.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ 5 ลำดับ ดังนี้ งบประมาณของกิจการมีความยืดหยุ่น ($\mu=4.13$; $\sigma = 0.96$) มีวินัยในการบริหารเงินงบประมาณของกิจการ ($\mu=4.00$; $\sigma = 0.89$) มีแผนการใช้จ่ายเงินชัดเจน ($\mu=3.97$; $\sigma = 0.95$) จัดงบประมาณเพื่อทำการตลาดเชิงรุก ($\mu=3.87$; $\sigma = 0.88$) และจัดสรรงบประมาณเพื่อขยายกิจการ ($\mu=3.84$; $\sigma = 0.86$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับระดับปฏิบัติการของผู้ประกอบการธุรกิจโรงเรียน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ในงานวิจัยนี้ได้ทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเกี่ยวกับระดับปฏิบัติการของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงเรียน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (F -Test : One-way Analysis of Variance) ซึ่งจะเป็นการเปรียบเทียบระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงเรียนของผู้ประกอบการที่มีสภาพทั่วไปแตกต่างกัน อันประกอบไปด้วย ขนาดของโรงเรียน ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาใน

การประกอบธุรกิจ ที่มาของแหล่งวัตถุดิบ และประเภทของกิจการ โดยการทดสอบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการของผู้ประกอบการของธุรกิจที่มีขนาดของโรงสีข้าวแตกต่างกัน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว แสดงได้ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบระดับปฏิบัติการ ของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีขนาดของโรงสีข้าวแตกต่างกัน

กิจกรรมการจัดการ ธุรกิจโรงสีข้าว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
การวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	2.675	2	1.338	3.909	.032*
	ภายในกลุ่ม	9.583	28	.342		
	รวม	12.258	30			
การจัดองค์การ	ระหว่างกลุ่ม	2.349	2	1.174	2.581	.094
	ภายในกลุ่ม	12.741	28	.455		
	รวม	15.090	30			
การจัดคนเข้าทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	2.691	2	1.346	6.103	.006*
	ภายในกลุ่ม	6.173	28	.220		
	รวม	8.864	30			
การตั้งการ	ระหว่างกลุ่ม	8.505	2	4.252	8.293	.001*
	ภายในกลุ่ม	14.357	28	.513		
	รวม	22.862	30			
การประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม	7.470	2	3.735	9.378	.001*
	ภายในกลุ่ม	11.152	28	.398		
	รวม	18.622	30			
การรายงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.745	2	1.873	5.764	.008*
	ภายในกลุ่ม	9.097	28	.325		
	รวม	12.842	30			

ตารางที่ 11 (ต่อ)

กิจกรรมการจัดการ ธุรกิจโรงสีข้าว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
การงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	1.418	2	.709	2.152	.135
	ภายในกลุ่ม	9.225	28	.329		
	รวม	10.643	30			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 พบว่า ระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีขนาดของโรงสีข้าวแตกต่างกัน ในด้านการวางแผน การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน และการรายงานจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านการจัดองค์การและการงบประมาณ มีระดับปฏิบัติการที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนระดับปฏิบัติการของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าวเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในด้านที่มีระดับปฏิบัติการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (F-Test : One-way Analysis of Variance) แล้ว จะนำมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติการในด้านนั้นๆ ของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีขนาดของโรงสีแตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบด้วยวิธีเอฟเฟ แสดงได้ดังตารางที่ 12 - 16

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการ
ด้านการวางแผนของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีขนาดของโรงสี
แตกต่างกัน

ขนาดของโรงสี		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่
	μ	3.86	3.86	3.91
ขนาดกลาง	3.86	-	0.05	0.83*
ขนาดเล็ก	3.91		-	0.78
ขนาดใหญ่	4.69			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีขนาดใหญ่ มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการวางแผน สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการ
ด้านการจัดคนเข้าทำงานของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีขนาดของโรงสี
แตกต่างกัน

ขนาดของโรงสี		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
	μ	4.05	4.05	4.09
ขนาดเล็ก	4.05	-	0.04	0.82*
ขนาดกลาง	4.09		-	0.78*
ขนาดใหญ่	4.87			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีขนาดของโรงสีแตกต่างกัน มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการจัดคนเข้าทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีขนาดใหญ่ มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการจัดคนเข้าทำงาน สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีขนาดเล็ก

คู่ที่ 2 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีขนาดใหญ่ มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการจัดคนเข้าทำงาน สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีขนาดกลาง

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการสั่งการของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีขนาดของโรงสีแตกต่างกัน

ขนาดของโรงสี	ขนาดของโรงสี			
	μ	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	3.57	-	0.83*	1.35*
ขนาดกลาง	4.40		-	0.52
ขนาดใหญ่	4.92			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีขนาดของโรงสีแตกต่างกัน มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการสั่งการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีขนาดใหญ่ มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการสั่งการ สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีขนาดเล็ก

คู่ที่ 2 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีขนาดกลาง มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการสั่งการ สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีขนาดกลาง

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการ
ด้านการประสานงานของผู้ประกอบการของธุรกิจ โรงเรียนี่ข้าว ที่มีขนาดของโรงเรียนี่
แตกต่างกัน

ขนาดของโรงเรียนี่		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
	μ	3.60	4.40	4.84
ขนาดเล็ก	3.60	-	0.80*	1.24*
ขนาดกลาง	4.40		-	0.44
ขนาดใหญ่	4.84			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงเรียนี่ข้าวที่มีขนาดของโรงเรียนี่แตกต่างกัน มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการประสานงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงเรียนี่ข้าวที่มีขนาดใหญ่ มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการประสานงาน สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงเรียนี่ขนาดเล็ก

คู่ที่ 2 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงเรียนี่ข้าวที่มีขนาดกลาง มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการประสานงาน สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงเรียนี่ขนาดกลาง

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการ
ด้านการรายงานของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีขนาดของโรงสี
แตกต่างกัน

ขนาดของโรงสี		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
	μ	3.89	4.13	4.89
ขนาดเล็ก	3.89	-	0.24	1.00*
ขนาดกลาง	4.13		-	0.76
ขนาดใหญ่	4.89			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 16 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีขนาดใหญ่ มีระดับ
ปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการรายงาน สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มี
ขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบระดับปฏิบัติการของผู้ประกอบการของรัฐกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอ
เมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน

กิจกรรมการจัดการ ธุรกิจโรงสีข้าว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
การวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	2.114	2	1.057	2.917	.071
	ภายในกลุ่ม	10.144	28	.362		
	รวม	12.258	30			
การจัดองค์การ	ระหว่างกลุ่ม	2.472	2	1.236	2.742	.082
	ภายในกลุ่ม	12.619	28	.451		
	รวม	15.090	30			
การจัดคนเข้าทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	2.733	2	1.367	6.241	.006*
	ภายในกลุ่ม	6.131	28	.219		
	รวม	8.864	30			
การสั่งการ	ระหว่างกลุ่ม	11.206	2	5.603	13.460	.000*
	ภายในกลุ่ม	11.656	28	.416		
	รวม	22.862	30			
การประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม	10.153	2	5.076	16.783	.000*
	ภายในกลุ่ม	8.469	28	.302		
	รวม	18.622	30			
การรายงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.484	2	1.742	5.211	.012*
	ภายในกลุ่ม	9.359	28	.334		
	รวม	12.842	30			
การงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	1.432	2	.716	2.176	.132
	ภายในกลุ่ม	9.211	28	.329		
	รวม	10.643	30			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 พบว่า ระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจ โรงเรียนข้าวของผู้ประกอบการของธุรกิจ โรงเรียนข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน ในด้านการจัดคนเข้าทำงาน การตั้งการ การประสานงาน และการรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านการวางแผน การจัดองค์การ และการงบประมาณ มีระดับปฏิบัติการที่ไม่แตกต่างกัน

ส่วนระดับปฏิบัติการของผู้ประกอบการของธุรกิจ โรงเรียนข้าวเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจ โรงเรียนข้าวในด้านที่มีระดับปฏิบัติการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (F-Test : One-way Analysis of Variance) แล้ว จะนำมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติการในด้านนั้นๆ ของผู้ประกอบการของธุรกิจ โรงเรียนข้าวที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบด้วยวิธีเชฟเฟ่ แสดงได้ดังตารางที่ 18 – 21

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการด้านการจัดคนเข้าทำงานของผู้ประกอบการของธุรกิจ โรงเรียนข้าว ที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน

ขนาดของโรงเรียน		น้อยกว่า 1.8 ล้านบาท	1.8-3 ล้านบาท	มากกว่า 3 ล้านบาท
	μ	4.01	4.09	4.80
น้อยกว่า 1.8 ล้านบาท	4.01	-	0.08	0.79*
1.8-3 ล้านบาท	4.09		-	0.71*
มากกว่า 3 ล้านบาท	4.80			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 18 ผู้ประกอบการของธุรกิจ โรงเรียนข้าว ที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการจัดคนเข้าทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจ โรงเรียนข้าวที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 3 ล้านบาท มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการจัดคนเข้าทำงาน สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจ โรงเรียนข้าวที่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 1.8 ล้านบาท

คู่ที่ 2 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 3 ล้านบาท มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการจัดคนเข้าทำงาน สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1.8 - 3 ล้านบาท

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการสั่งการของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน

ขนาดของโรงสี	ขนาดของโรงสี			
	μ	น้อยกว่า 1.8 ล้านบาท	1.8-3 ล้านบาท	มากกว่า 3 ล้านบาท
น้อยกว่า 1.8 ล้านบาท	3.33	-	1.16*	1.37*
1.8-3 ล้านบาท	4.49	-	-	0.21
มากกว่า 3 ล้านบาท	4.70	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการสั่งการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 3 ล้านบาท มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการสั่งการ สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 1.8 ล้านบาท

คู่ที่ 2 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีทุนจดทะเบียน 1.8-3 ล้านบาท มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการสั่งการ สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 1.8 ล้านบาท

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการ
ด้านการประสานงานของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีทุนจดทะเบียน
แตกต่างกัน

ขนาดของโรงสี	μ	น้อยกว่า 1.8 ล้านบาท	1.8-3 ล้านบาท	มากกว่า 3 ล้านบาท
			3.37	4.49
น้อยกว่า 1.8 ล้านบาท	3.37	-	1.12*	1.26*
1.8-3 ล้านบาท	4.49		-	0.14
มากกว่า 3 ล้านบาท	4.63			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 20 ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน
มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการประสานงาน แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 3 ล้าน
บาท มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการประสานงาน สูงกว่า ผู้ที่เป็น
เจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 1.8 ล้านบาท

คู่ที่ 2 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีทุนจดทะเบียน 1.8-3 ล้านบาท มี
ระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการประสานงาน สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจ
โรงสีที่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 1.8 ล้านบาท

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการ
ด้านการรายงานของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน

ขนาดของโรงสี	μ	น้อยกว่า 1.8 ล้านบาท	1.8-3 ล้านบาท	มากกว่า 3 ล้านบาท
			3.86	4.09
น้อยกว่า 1.8 ล้านบาท	3.86	-	0.23	0.93*
1.8-3 ล้านบาท	4.09		-	0.70
มากกว่า 3 ล้านบาท	4.79			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีทุนจดทะเบียน
มากกว่า 3 ล้านบาท มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการรายงาน สูงกว่า ผู้ที่
เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 1.8 ล้านบาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบระดับปฏิบัติการของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอ
เมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการแตกต่างกัน

กิจกรรมการจัดการ ธุรกิจโรงสีข้าว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
การวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	6.708	3	2.236	10.877	.000*
	ภายในกลุ่ม	5.550	27	.206		
	รวม	12.258	30			
การจัดองค์การ	ระหว่างกลุ่ม	8.213	3	2.738	10.748	.000*
	ภายในกลุ่ม	6.877	27	.255		
	รวม	15.090	30			
การจัดคนเข้าทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.140	3	1.047	4.938	.007*
	ภายในกลุ่ม	5.724	27	.212		
	รวม	8.864	30			
การสั่งการ	ระหว่างกลุ่ม	1.702	3	.567	.724	.547
	ภายในกลุ่ม	21.160	27	.784		
	รวม	22.862	30			
การประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม	.731	3	.244	.368	.777
	ภายในกลุ่ม	17.891	27	.663		
	รวม	18.622	30			
การรายงาน	ระหว่างกลุ่ม	6.230	3	2.077	8.480	.000*
	ภายในกลุ่ม	6.612	27	.245		
	รวม	12.842	30			
การงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	4.475	3	1.492	6.531	.002*
	ภายในกลุ่ม	6.167	27	.228		
	รวม	10.643	30			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 22 พบว่า ระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจ โรงเรียนข้าวของผู้ประกอบการของธุรกิจ โรงเรียนข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการแตกต่างกัน ในด้านการวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การรายงาน และการงบประมาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านการตั้งการ และการประสานงาน มีระดับปฏิบัติการที่ไม่แตกต่างกัน

ส่วนระดับปฏิบัติการของผู้ประกอบการของธุรกิจ โรงเรียนข้าวเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจ โรงเรียนข้าวในด้านที่มีระดับปฏิบัติการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (*F-Test* : One-way Analysis of Variance) แล้ว จะนำมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติการในด้านนั้นๆ ของผู้ประกอบการของธุรกิจ โรงเรียนข้าวที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการแตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบด้วยวิธีเชฟเฟ่ แสดงได้ดังตารางที่ 23 - 27

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการด้านการวางแผนของผู้ประกอบการของธุรกิจ โรงเรียนข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการแตกต่างกัน

ระยะเวลาที่ประกอบ		5-10 ปี	น้อยกว่า 5 ปี	มากกว่า 20 ปี	11-20 ปี
กิจการ โรงเรียน	μ	3.32	3.95	4.26	4.54
5-10 ปี	3.32	-	0.63	0.94*	1.22*
น้อยกว่า 5 ปี	3.95		-	0.31	0.59
มากกว่า 20 ปี	4.26			-	0.28
11-20 ปี	4.54				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 23 ผู้ประกอบการของธุรกิจ โรงเรียนข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการแตกต่างกัน มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการวางแผน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ 11-20 ปี มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการวางแผน สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ 5-10 ปี

คู่ที่ 2 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ มากกว่า 20 ปี มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการวางแผน สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ 5-10 ปี

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการจัดองค์การของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการแตกต่างกัน

ระยะเวลาที่ประกอบ		5-10 ปี	น้อยกว่า 5 ปี	มากกว่า 20 ปี	11-20 ปี
กิจการโรงสี	μ	3.50	3.92	4.53	4.78
5-10 ปี	3.50	-	0.42	1.03*	1.28*
น้อยกว่า 5 ปี	3.92		-	0.61	0.86*
มากกว่า 20 ปี	4.53			-	
11-20 ปี	4.78				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการแตกต่างกัน มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการจัดองค์การ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ 11-20 ปี มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการจัดองค์การ สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ 5-10 ปี

คู่ที่ 2 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ มากกว่า 20 ปี มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการจัดองค์การ สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ 5-10 ปี

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกิจกรรม
ด้านการจัดคนเข้าทำงานของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่
ประกอบกิจการแตกต่างกัน

ระยะเวลาที่ประกอบ		5-10 ปี	น้อยกว่า 5 ปี	11-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
กิจการโรงสี	μ	3.72	4.15	4.40	4.60
5-10 ปี	3.72	-	0.43	0.68*	0.88*
น้อยกว่า 5 ปี	4.15		-	0.25	0.45
11-20 ปี	4.40			-	0.20
มากกว่า 20 ปี	4.60				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 25 ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ
แตกต่างกัน มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการจัดคนเข้าทำงาน ต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ
มากกว่า 20 ปี มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการจัดคนเข้าทำงาน สูงกว่า
ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ 5-10 ปี

คู่ที่ 2 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ
11-20 ปี มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการจัดคนเข้าทำงาน สูงกว่า ผู้ที่เป็น
เจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ 5-10 ปี

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกิจกรรม
ด้านการรายงานของผู้ประกอบการของธุรกิจ โรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบ
กิจการแตกต่างกัน

ระยะเวลาที่ประกอบ กิจการ โรงสี		5-10 ปี	น้อยกว่า 5 ปี	มากกว่า 20 ปี	11-20 ปี
	μ	3.46	4.04	4.48	4.59
5-10 ปี	3.46	-	0.57	1.02*	1.13*
น้อยกว่า 5 ปี	4.04		-	0.44	0.55
มากกว่า 20 ปี	4.48			-	0.11
11-20 ปี	4.59				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 26 ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ
แตกต่างกัน มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการรายงาน แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ
11-20 ปี มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการรายงาน สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของ
ธุรกิจโรงสีที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ 5-10 ปี

คู่ที่ 2 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ
มากกว่า 20 ปี มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการรายงาน สูงกว่า ผู้ที่เป็น
เจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ 5-10 ปี

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกิจกรรม
ด้านการงบประมาณของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีระยะเวลาที่ประกอบ
กิจการแตกต่างกัน

ระยะเวลาที่ประกอบ		5-10 ปี	น้อยกว่า 5 ปี	มากกว่า 20 ปี	11-20 ปี
กิจการ โรงสี	μ	3.46	3.69	4.25	4.35
5-10 ปี	3.46	-	0.23	0.79*	0.89*
น้อยกว่า 5 ปี	3.69		-	0.56	0.66
มากกว่า 20 ปี	4.25			-	
11-20 ปี	4.35				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 27 ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ
แตกต่างกัน มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการงบประมาณ แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ
11-20 ปี มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการงบประมาณ สูงกว่า ผู้ที่เป็น
เจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ 5-10 ปี

คู่ที่ 2 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ
มากกว่า 20 ปี มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการงบประมาณ สูงกว่า ผู้ที่
เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการ 5-10 ปี

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบระดับปฏิบัติการของผู้ประกอบการของรัฐกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอ
เมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีที่มาของแหล่งวัตถุดิบ แตกต่างกัน

กิจกรรมการจัดการ ธุรกิจโรงสีข้าว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
การวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	1.247	4	.312	.736	.576
	ภายในกลุ่ม	11.011	26	.423		
	รวม	12.258	30			
การจัดองค์การ	ระหว่างกลุ่ม	3.121	4	.780	1.695	.181
	ภายในกลุ่ม	11.969	26	.460		
	รวม	15.090	30			
การจัดคนเข้าทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.330	4	.333	1.148	.356
	ภายในกลุ่ม	7.534	26	.290		
	รวม	8.864	30			
การสั่งการ	ระหว่างกลุ่ม	1.522	4	.380	.464	.762
	ภายในกลุ่ม	21.340	26	.821		
	รวม	22.862	30			
การประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม	.782	4	.195	.285	.885
	ภายในกลุ่ม	17.840	26	.686		
	รวม	18.622	30			
การรายงาน	ระหว่างกลุ่ม	2.331	4	.583	1.442	.249
	ภายในกลุ่ม	10.511	26	.404		
	รวม	12.842	30			
การงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	2.598	4	.649	2.099	.110
	ภายในกลุ่ม	8.045	26	.309		
	รวม	10.643	30			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 28 พบว่า ระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีที่มาของแหล่งวัตถุดิบแตกต่างกัน ในด้านการวางแผน การสั่งการ การประสานงาน การจัดคนเข้าทำงาน การจัดองค์การ การงบประมาณ และการรายงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบระดับปฏิบัติการของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีประเภทกิจการแตกต่างกัน

กิจกรรมการจัดการ ธุรกิจโรงสีข้าว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
การวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	3.823	4	.956	2.946	.039*
	ภายในกลุ่ม	8.435	26	.324		
	รวม	12.258	30			
การจัดองค์การ	ระหว่างกลุ่ม	3.358	4	.840	1.861	.148
	ภายในกลุ่ม	11.732	26	.451		
	รวม	15.090	30			
การจัดคนเข้าทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.240	4	.810	3.744	.016*
	ภายในกลุ่ม	5.624	26	.216		
	รวม	8.864	30			
การสั่งการ	ระหว่างกลุ่ม	14.452	4	3.613	11.171	.000*
	ภายในกลุ่ม	8.410	26	.323		
	รวม	22.862	30			
การประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม	10.133	4	2.533	7.759	.000*
	ภายในกลุ่ม	8.489	26	.326		
	รวม	18.622	30			
การรายงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.398	4	.850	2.339	.082
	ภายในกลุ่ม	9.444	26	.363		
	รวม	12.842	30			

ตารางที่ 29 (ต่อ)

กิจกรรมการจัดการ ธุรกิจโรงสีข้าว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
การงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	1.727	4	.432	1.259	.311
	ภายในกลุ่ม	8.915	26	.343		
	รวม	10.643	30			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 29 พบว่า ระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีประเภทกิจการแตกต่างกัน ในด้านการวางแผน การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ และการประสานงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านการจัดองค์การ การรายงาน และการงบประมาณ มีระดับปฏิบัติการที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนระดับปฏิบัติการของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าวเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในด้านที่มีระดับปฏิบัติการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (*F-Test* : One-way Analysis of Variance) แล้ว จะนำมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติการในด้านนั้นๆ ของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าวที่มีประเภทกิจการแตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบด้วยวิธีเซฟเฟ่ แสดงได้ดังตารางที่ 30 - 33

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการ
ด้านการวางแผนของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการ
แตกต่างกัน

ประเภทกิจการ		กิจการเจ้าของ คนเดียว	ห้างหุ้นส่วน จำกัด	บริษัทจำกัด	สหกรณ์	บริษัทมหาชน จำกัด
	μ	3.57	3.92	3.95	4.52	4.68
กิจการเจ้าของ คนเดียว	3.57	-	0.35	0.38	0.95	1.11*
ห้างหุ้นส่วน จำกัด	3.92		-	0.03	0.60	0.76
บริษัทจำกัด	3.95			-	0.57	0.73
สหกรณ์	4.52				-	0.16
บริษัทมหาชน จำกัด	4.68					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 30 ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการเป็นบริษัท
มหาชนจำกัด มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการวางแผน สูงกว่า ผู้ที่เป็น
เจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีประเภทกิจการเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการ
ด้านการจัดคนเข้าทำงานของผู้ประกอบการของรัฐกิจโรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการ
แตกต่างกัน

ประเภทกิจการ		กิจการเจ้าของ คนเดียว	ห้างหุ้นส่วน จำกัด	บริษัทจำกัด	บริษัทมหาชน จำกัด	สหกรณ์
	μ	3.66	4.14	4.23	4.59	4.74
กิจการเจ้าของ คนเดียว	3.66	-	0.48	0.57	0.92	1.08*
ห้างหุ้นส่วน จำกัด	4.14		-	0.09	0.45	0.60
บริษัทจำกัด	4.23			-	0.36	0.51
บริษัทมหาชน จำกัด	4.59				-	0.15
สหกรณ์	4.74					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 31 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการเป็น
สหกรณ์ มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการจัดคนเข้าทำงาน สูงกว่า ผู้ที่
เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีประเภทกิจการเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการ
ด้านการสั่งการของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการแตกต่างกัน

ประเภทกิจการ	μ	กิจการเจ้าของ คนเดียว	ห้างหุ้นส่วน จำกัด	บริษัทจำกัด	บริษัทมหาชน จำกัด	สหกรณ์
		3.13	3.46	4.51	4.75	5.00
กิจการเจ้าของ คนเดียว	3.13	-	0.33	1.38*	1.62*	1.87*
ห้างหุ้นส่วน จำกัด	3.46		-	1.05*	1.29*	1.54*
บริษัทจำกัด	4.51			-	0.24	0.49
บริษัทมหาชน จำกัด	4.75				-	0.25
สหกรณ์	5.00					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 32 ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการแตกต่างกัน
แตกต่างกัน มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการสั่งการแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการเป็นสหกรณ์
มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการสั่งการ สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจ
โรงสีที่มีประเภทกิจการเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว

คู่ที่ 2 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการเป็นสหกรณ์
มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการสั่งการ สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจ
โรงสีที่มีประเภทกิจการเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด

คู่ที่ 3 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการเป็นบริษัท
มหาชนจำกัด มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการสั่งการ สูงกว่า ผู้ที่เป็น
เจ้าของธุรกิจโรงสีที่มีประเภทกิจการเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว

คู่ที่ 4 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจ โรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการเป็นบริษัทมหาชนจำกัด มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการสั่งการ สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจ โรงสีที่มีประเภทกิจการเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด

คู่ที่ 5 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจ โรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการเป็นบริษัท มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการสั่งการ สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจ โรงสีที่มีประเภทกิจการเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว

คู่ที่ 6 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจ โรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการเป็นบริษัท มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการสั่งการ สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจ โรงสีที่มีประเภทกิจการเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการ
ด้านการประสานงานของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการ
แตกต่างกัน

ประเภทกิจการ	μ	กิจการเจ้าของ คนเดียว	ห้างหุ้นส่วน จำกัด	บริษัทจำกัด	บริษัทมหาชน จำกัด	สหกรณ์
			3.37	3.46	4.53	4.55
กิจการเจ้าของ คนเดียว	3.37	-	0.09	1.16*	1.18	1.37*
ห้างหุ้นส่วน จำกัด	3.46		-	1.07*	1.09	1.28
บริษัทจำกัด	4.53			-	0.02	0.21
บริษัทมหาชน จำกัด	4.55				-	0.18
สหกรณ์	4.73					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 33 ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการแตกต่างกัน
แตกต่างกัน มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการประสานงานแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการเป็นสหกรณ์
มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการประสานงาน สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของ
ธุรกิจโรงสีที่มีประเภทกิจการเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว

คู่ที่ 2 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการเป็นบริษัทจำกัด
มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการประสานงาน สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของ
ธุรกิจโรงสีที่มีประเภทกิจการเป็นเจ้าของคนเดียว

คู่ที่ 3 ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจโรงสีข้าว ที่มีประเภทกิจการเป็นบริษัทจำกัด
มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการ ด้านการประสานงาน สูงกว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของ
ธุรกิจโรงสีที่มีประเภทกิจการเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จากผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว มีประเด็นสำคัญๆ ดังรายละเอียดที่จะได้นำเสนอไว้ ต่อไปนี้

1. ด้านการตลาด

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนใหญ่จะมีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับการวางแผนทางด้านการตลาดว่า ควรปฏิบัติงานตามแผนงานเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ มีขั้นตอนในการทำงาน โดยแบ่งการดูแลเป็นฝ่ายๆ ในการทำงานที่จะดำเนินงาน มีการวางแผนตั้งแต่การปลูกข้าว เสนอราคาคุณภาพของข้าวที่สร้างพึงพอใจให้ลูกค้า เจ้าของกิจการจะเตรียมงานและการสื่อสารภายในกิจการนั้น เพื่อให้งานออกมาถูกต้องและทันเวลา และมีระดับปฏิบัติการร่วมกันว่าควรมีการกระตุ้นกลไกและลดขั้นตอนการตลาด เพื่อพัฒนาศักยภาพการตลาด เพื่อเสริมการพัฒนาศักยภาพการผลิต โดยควรให้มีมาตรฐานของโรงสีข้าวในการวางกลยุทธ์การตลาดร่วมกันภายในเครือข่ายโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ดังนี้

- 1.1 ส่งเสริมให้โรงสีพัฒนาระบบการผลิตและสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีของโรงสีให้เป็นมาตรฐาน
- 1.2 ส่งเสริมการพัฒนาการซื้อขายผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อป้องกันมิให้มีการกำหนดราคาที่ไม่เป็นธรรม
- 1.3 ส่งเสริมให้มีการสร้างระบบประกันความเสี่ยงผ่านตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า
- 1.4 ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้ค้าและสมาคมที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดความขัดแย้ง
- 1.5 ส่งเสริมการจัดการเครื่องมืออุปกรณ์แก่โรงสีในการปรับปรุงคุณภาพให้ตรงกับความต้องการของตลาดและสีได้ต้นข้าวเพิ่มขึ้น
- 1.6 สนับสนุนการจัดสร้างมาตรฐานเพื่อรักษาคุณภาพข้าวในเขตพื้นที่เพาะปลูกที่สำคัญ ที่โรงสีข้าวนำมาใช้เป็นวัตถุดิบ

2. ด้านขาดแคลนคนงาน

ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จะประสบกับปัญหาด้านการขาดแคลนคนงาน จึงจำใจต้องจ้างแรงงานคนงานต่างด้าว พม่า ลาว กัมพูชา ทั่วๆ ที่รู้ว่าแรงงานต่างด้าวเหล่านี้มีส่วนสร้างปัญหาทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ และปัญหาโรคติดต่อด้านสาธารณสุข เพราะงานในการแบกหามนี้ แรงงานคนไทยบางคนไม่ยอมทำ เนื่องจากจะเลือกทำงานที่สบายกว่า และเนื่องจากในปัจจุบันเกิดวิกฤติสถานะทางเศรษฐกิจ ทำให้สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปแล้ว สมาคมโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ดจึงมีมติว่าจะให้ทุกโรงสีข้าวลด และเลิกจ้างแรงงานต่างด้าวและเปิดรับรับงาน ไทยเพิ่มมากขึ้น โดยจะจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการให้เหมาะสม และคาดการณ์ว่าจะมีแรงงานที่อพยพไปทำงานในเมืองหลวงและย่านอุตสาหกรรม จะเก็บของกลับบ้านมาหางานทำกับ โรงสีข้าวอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ดมากยิ่งขึ้น

3. ด้านต้นทุนการผลิต

ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้ประกอบการมีระดับปฏิบัติการ ว่า ต้นทุนของราคาข้าวเปลือกที่โรงสีข้าวนำมาใช้เป็นวัตถุดิบขึ้นอยู่กับภาวะตลาดข้าว โลก ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อปัญหาราคาข้าวภายในประเทศของไทยที่กำลังประสบอยู่ในขณะนี้ โดยยังต้องขึ้นอยู่กับรัฐบาลในฐานะเป็นผู้กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์หรือมาตรการ เพื่อแก้ปัญหาสถานการณ์ข้าวในประเทศ โดยในขณะนี้ราคาข้าวทั้งในประเทศและต่างประเทศมีแนวโน้มว่ายังคงพุ่งสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากปัญหาสำคัญหลายประการคือ ปัญหาสต็อกข้าวของโลกลดลง ผลผลิตข้าวลดลง พื้นที่การเพาะปลูกข้าวหรือปลูกพืชการเกษตรมีแนวโน้มลดลง แต่ประชากรโลก และปริมาณความต้องการบริโภคข้าวกลับเพิ่มสูงขึ้น และอาจจะส่งผลให้เกิดภาวะวิกฤตข้าวของโลกในอนาคต โดยปัญหานี้แก้ไขค่อนข้างยาก ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับรัฐบาล ในฐานะเป็นผู้กำหนดนโยบายผ่านทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมการข้าว หรือกระทรวงพาณิชย์

4. ด้านนโยบายของรัฐบาล

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนใหญ่จะมีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับด้านนโยบายของรัฐบาล ดังนั้น นโยบายข้าวของรัฐบาลจึงมีนัยยะที่เป็น

ประเด็นทางการเมือง และผลประโยชน์ของกลุ่มบุคคลบางกลุ่ม โดยไม่จริงจังต่อการตอบสนองความต้องการของชาวนาผู้ปลูกและกลุ่มธุรกิจโรงสีข้าวที่ทำหน้าที่ในการผลิตข้าวของประเทศ ยิ่งไปกว่านั้นภายใต้กรอบความตกลงอาเซียน รัฐบาลไทยกำลังผลักดันให้เกิดความร่วมมือทางการค้าข้าวระหว่างประเทศในภูมิภาค โดยการสนับสนุนตลาดซื้อขายล่วงหน้าระดับภูมิภาค ตลอดจนการเปิดเสรีการค้าข้าว ซึ่งจะทำให้ธุรกิจการค้าข้าวในภูมิภาคจะถูกควบคุมและกำหนดโดยกลุ่มทุนเพียงไม่กี่กลุ่ม และชาวนาไทยก็จะได้รับแรงกดดันด้านราคาและความไม่เป็นธรรมจากกลไกการค้าข้าวมากยิ่งขึ้น ทำให้ต้องเกิดปัญหาตามมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาหนี้สินที่เพิ่มมากขึ้น ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น ราคาผลผลิตที่ไม่เป็นธรรม การขาดอำนาจต่อรอง การขาดการรวมกลุ่ม และการสูญเสียการพึ่งตนเอง ดังนั้นรัฐบาลควรแก้ไขปัญหาเหล่านี้โดยการร่างนโยบายเกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่ายข้าวที่ชัดเจน และควรเริ่มมีการร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น

- 4.1 จัดเวทีถ่ายทอดข้อมูลให้เกี่ยวกับธุรกิจข้าว ได้เข้าร่วมในการรับรู้ข้อมูลร่วมวิเคราะห์ปัญหา “ความไม่เป็นธรรมในระบบเศรษฐกิจปัจจุบันของการค้าข้าว”
- 4.2 กำหนดพื้นที่เป้าหมายในการสร้าง “รูปธรรม” อย่างต่อเนื่อง
- 4.3 ธรรมนูญจตุรภาค “การตลาดที่เป็นธรรม”
- 4.4 รวมกลุ่ม สร้างงาน การจัดการข้าวทั้งระบบ รวมกลุ่ม สร้างงาน ขายตรง เชื่อมระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค
- 4.5 สร้างทางเลือกการตลาดระดับท้องถิ่น เช่น กองทุนรับซื้อข้าวระดับท้องถิ่น
- 4.6 ประสานงานกับพันธมิตรในการทำตลาดข้าว เช่น โรงสี สมาคมผู้ส่งออก
- 4.7 ประสานความร่วมมือกับสื่อมวลชน ในการรณรงค์ประเด็นปัญหาและทางเลือกที่ควบคู่กันทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

5. ด้านขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน

ปัญหาด้านการขาดเงินทุนหมุนเวียนนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดร้อยเอ็ด ได้มีความเห็นในทิศทางเดียวกัน คือ เกิดจากการเข้าร่วมโครงการจำหน่ายข้าวของรัฐบาล โดยในโครงการนี้มีสัญญาที่ค่อนข้างคลุมเครือและทำให้ขาดทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงื่อนไขสัญญาระบุว่า “รัฐจะทำการแปรสภาพข้าวที่โรงสีรับจำหน่ายไว้ตามความจำเป็นและเหมาะสม” ซึ่งเท่ากับว่าถ้ารัฐบาลนำข้าวออกไปแปรสภาพเข้าโรงสีก็ขาดเงินทุนหมุนเวียนและเสียพื้นที่ในการบริหารจัดการข้าว ซึ่งก็จะสร้างวงจรแบบเดิมๆคือการทุจริตข้าวหลวง ลักลอบนำออกไปขายเพื่อหมุนเงิน โดยที่ผ่านมารัฐทุกแห่งล้วนต้องการให้รัฐนำข้าวออกไปแปร

สภาพภายใน 15 วันหรือ 1 เดือน แต่ที่ผ่านมาโรงสีบางแห่งต้องเก็บข้าวไว้ในสต็อกนาน 6-9 เดือนกว่ารัฐจะนำออกไปแปรสภาพ เมื่อสินค้าค้างสต็อกขาดเงินหมุนเวียน โรงสีบางแห่งจึงยอมเสี่ยงลักลอบนำข้าวหลวงไปขายต่อเพื่อนำเงินมาหมุนในกิจการ ขณะที่ข้าวในโรงสีบางแห่งเมื่อกองสุมไว้นานๆ ก็เสื่อมสภาพกลายเป็นข้าวเหลือง เท่ากับผิดสัญญาที่ทำไว้กับภาครัฐ ต้องชดใช้ค่าเสียหายหลายสิบล้าน ซึ่งไม่เป็นประโยชน์ทั้งต่อโรงสีหรือภาครัฐ ทำให้ปัจจุบันโรงสีข้าวไม่รู้ว่าเมื่อรับข้าวที่จํานำไปเก็บไว้แล้วรัฐบาลจะนำออกตีแปรสภาพได้เมื่อไหร่ ทั้งนี้วิธีการแก้ปัญหาที่ผู้ประกอบการโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ดมีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาว่า รัฐต้องปรับเปลี่ยนสัญญาให้มีความชัดเจนว่า ข้าวที่รับจํานำไว้จะแปรสภาพได้ภายในกี่วันหรือกี่เดือน จึงจะทำให้สามารถดำเนินการให้เกิดสภาพคล่องภายในกิจการโรงสีข้าวได้

6. ด้านวัตถุดิบ (ไม่เพียงพอ คุณภาพต่ำ)

เนื่องจากเกิดปัญหาวัตถุดิบที่นำมา ไม่เพียงพอและมีคุณภาพที่ต่ำ ผู้ประกอบการโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ดมีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา โดยเป็นความรับผิดชอบของทุกภาคส่วน ดังนี้

- 6.1 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตตั้งแต่การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ของชาวนา การลดต้นทุนการผลิตของชาวนา พัฒนาคุณภาพข้าวด้วยการใช้พันธุ์ดี และการจัดการหลังเก็บเกี่ยว
- 6.2 กำหนดเขตพื้นที่การปลูกข้าวในแต่ละพื้นที่ที่เหมาะสม โดยให้สามารถตอบสนองต่อข้าวในแต่ละชนิดพันธุ์อย่างมีประสิทธิภาพให้ชัดเจนเพื่อให้สามารถเพิ่มศักยภาพการผลิตได้สูงสุด โดยให้มีการกำหนดเขตพื้นที่ส่งเสริมการผลิตข้าวตลาดเฉพาะ ซึ่งเป็นข้าวตลาดบน ได้แก่ ข้าวหอมมะลิอินทรีย์ ข้าวหอมมะลิคุณภาพมาตรฐาน ข้าวเฉพาะถิ่น โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มขึ้น ในขณะที่ข้าวชนิดอื่นๆ เช่น ข้าวเปลือกเจ้าข้าวพื้นแข็ง ข้าวที่ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมจะเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เพื่อลดต้นทุนการผลิต และให้มีการพัฒนาเพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนไปสู่การจัดแบ่งพื้นที่เป็นพื้นที่เพื่อการส่งออกและใช้ภายในในอนาคต โดยการให้สิทธิพิเศษและสิ่งจูงใจในพื้นที่เพื่อการส่งออกให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้เพิ่มขึ้น
- 6.3 จัดทะเบียนชาวนาให้สอดคล้องกับการกำหนดเขตพื้นที่การปลูกข้าวเพื่อให้สามารถจัดสรรระบบจูงใจให้แก่ชาวนาในแต่ละเขตพื้นที่ที่เหมาะสม
- 6.4 พัฒนาและส่งเสริมระบบการผลิตและกระจายเมล็ดพันธุ์ดีให้แก่ชาวนาอย่างทั่วถึง

6.5 พัฒนาและส่งเสริมระบบตรวจสอบและรับรองคุณภาพให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้ข้าวที่ผลิตเป็นที่ยอมรับของตลาด

6.6 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิตโดยการพัฒนาระบบชลประทานและการจัดรูปที่ดินในเขตส่งเสริมการผลิตข้าว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุนการผลิต

6.7 พัฒนาระบบการผลิตข้าวเพื่อตลาดเฉพาะ

6.8 วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและการจัดการผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยว ไปจนถึงการแปรรูป

6.9 อนุรักษ์พันธุกรรม โดยการจัดตั้งธนาคารเชื้อพันธุ์ และมีการพัฒนาพันธุ์ และเทคโนโลยีการจัดการพันธุ์

6.10 พัฒนาระบบเตือนภัยธรรมชาติทางการเกษตร และการระบาคของศัตรูข้าว

6.11 พัฒนาระบบสารสนเทศรวมทั้งการจัดการองค์ความรู้สู่ชาวนาและผู้เกี่ยวข้อง

6.12 การจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาข้าวแห่งชาติที่มีองค์ประกอบครบถ้วน ได้แก่ อุปกรณ์ บุคลากรทุกด้าน ศูนย์ฝึกอบรมสัมมนา ศูนย์ปฏิบัติการตรวจสอบและรับรอง ศูนย์สารสนเทศ และการอารักขาและวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ รวมทั้งการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปข้าวทั้งที่เป็นอาหารและมีใช้อาหาร

6.13 พัฒนาระบบการส่งเสริมและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้ชาวนามีการปฏิบัติ และดูแลการผลิตอย่างถูกต้องตามระบบเกษตรดีที่เหมาะสม